

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/234/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713210931
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713210931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci navrhovateľa Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., S. XXX/XX, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Dášou Komkovou, Prešov, Hlavná 27, proti odporkyni K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., L. XXXX/X, zastúpená advokátskou kanceláriou Beňo & partners, s.r.o., IČO 44250029, Poprad, Nám. sv. Egídia 93, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/175/2013-97 zo dňa 19.05.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni uloženú rozsudkom Okresného súdu Poprad pod č.k. 9C 122/2011-30 zo dňa 21.11.2011 počnúc dňom 27.2.2014. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odporkyňa ukončila dennú formu štúdia 27.2.2014, následne pokračuje v štúdiu Vysokej školy medzinárodných a verejných vzťahov v K., formou externého štúdia. Dňa 27.2.2014 bola vylúčená zo štúdia na H. univerzite v V., pedagogickej fakulty. Zároveň od 20.11.2014 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Keďže odporkyňa pokračuje vo vzdelávaní v externej forme a je vlastníčkou bytu, garáže, teda majetkové pomery jej umožňujú samej sa živiť. Môže sa teda vzhľadom na zdravotný stav aj zamestnať, keďže bola aj uchádzačkou o zamestnanie. Lustráciou sociálnej poisťovne zistila, že zákonné povinnosti vyplývajúce zo zdravotného poistenia si plní odporkyňa sama. Teda je v jej možnostiach a schopnostiach samostatne sa o seba postarať aj vzhľadom na majetkové pomery, ktoré ako vyplýva z listov vlastníctva odporkyňa nie je nemajetná. Vzhľadom na vylúčenie odporkyne z dennej formy štúdia dňa 27.2.2014 potom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa.

Výrok o trovách konania rozhodol podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nezistil úplne skutkový stav a nevykonal dôkazy, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní ochranu zákonnosti. Musí byť takéto konanie zárukou zákonnosti, ako príklad uviedol

rozhodnutie 4ÚS 1/2002. V občianskom súdnom konaní je potrebné zistiť skutkový stav a na základe toho potom aj vykonať dôkazy tak, aby na tie skutočnosti, ktoré boli medzi účastníkmi sporné podľa § 153 ods. 1 O.s.p.. Rozhodnutie vo veci samej musí teda navštevovať až po predchádzajúcej činnosti súdu na spoľahlivom zistenom skutkovom stave (1ÚS 52/2003). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov a nadmerný tlak na dopĺňanie takýchto náležitosti do procesných úkonov účastníkov, ktorí nemajú oporu v zákone a idú nad rámec zákona nie sú v súlade s princípmi ústavy, t.j. spravodlivého procesu. Znova poukázal na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Povinnosť odôvodniť rozhodnutie je potrebné posudzovať so zreteľom na konkrétny prípad. Požiadavka na odôvodnenie rozhodnutia sa vzťahuje na každý výrok tohto rozhodnutia. Musí obsahovať dostatok dôvodov a musí byť uvedené zrozumiteľné odôvodnenie. Nedostatky odôvodnenia s tzv. opomenutými dôkazmi, o ktorých súd vôbec nerozhodol zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (1ÚS 114/2008). Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej (33Cdo 500/2007 ČR). Musí vychádzať aj z rozhodnutí a judikatúry a to aj z toho dôvodu, aby sa neoslabil predvídateľnosť súdneho rozhodnutia. Súd prvého stupňa podľa názoru navrhovateľa sa týmito zásadami dostatočne neriadil a vo vzťahu k otázke externého štúdia a platenia výživného bol už prijatý nález Ústavného súdu SR 4ÚS 94/2012. Ak je študent prijatý na štúdium na vysokej škole v externej forme nie denne je potrebné prijať záver, že je schopný sám sa živiť. Súd prvého stupňa sa nedostatočne vypořiadal s formou externého štúdia voči odporkyňi s tým, že odporkyňa bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie už aj v období od 14.3.2013 do 1.9.2013, preto návrh navrhovateľa zo 14.3.2013 bol opodstatnený podľa § 78 Zákona o rodine. Dňa 14.3.2013 už nebola odporkyňa študentkou denného štúdia na žiadnej vysokej škole, toto obdobie bolo rozhodujúcim obdobím bez ohľadu na to, že od 1.9.2013 bola formálne vedená ako denný študent na vysokej škole. Ak sa stala denným študentom na vysokej škole, došlo k zmene pomerov a potom bolo potrebné určovať výživné počnúc 1.9.2013 opätovne. Výživné malo byť zrušené k 14.3.2013. Rozhodnutie je arbitrálne, riadne neodôvodnené a to najmä z toho dôvodu, prečo bola vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zrušená až 27.2.2014. Súd prvého stupňa sa mal vypořiadat s formálnosťou zápisu odporkyne na dennú formu štúdia, ktorú prezentovala. V odôvodnení rozhodnutia sa nevypořiadal s tým, že odporkyňa je vlastníčkou bytu a garáže. Toto len skonštatoval, ale nevyvodil z toho žiaden právny záver. Tiež mal zisťovať súd prvého stupňa, prečo bola odporkyňa z denného štúdia vylúčená. Zrejme sústavne nepripravovala na budúce povolanie od 1.9.2013 do 27.2.2014, možno predpokladať, že odporkyňa neabsolvovala štúdium ani v tomto období. Odporkyňa navyše neustále zavádzala súd nielen v predmetnej veci, ale aj vo veci zníženia výživného.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj na základe správne zisteného skutkového stavu správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z obsahu spisu je zrejme, že navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti dňa 5.8.2013. Následne bolo zistené, že odporkyňa študovala od 7.9.2011 do 13.3.2013 vo forme denného štúdia na K. fakulte W. H. v G.. Následne od 2.9.2013 do 27.2.2014 bola študentkou dennej formy štúdia na K. fakulte H. univerzity v V.. Zároveň počnúc 1.10.2012 začala študovať vo forme externého štúdia na Vysokej škole medzinárodných a verejných vzťahoch v K.. Dňa 27.2.2014 bola odporkyňa vylúčená zo štúdia na K. fakulty H. univerzity v V.. V školskom roku 2014/2015 bola zároveň študentkou 3.ročníka Vysokej školy medzinárodných a verejných vzťahov K.. Odporkyňa je vlastníčkou bytu, kat. úz. K., konkrétne ide o byt č. 7, vchod XX. Odporkyňa je tiež vlastníčkou garáže kat. úz. K..

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Navrhovateľ v odvolaní namieta arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, nepresvedčivosť, nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie, nedostatočné odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré je síce vo svojom rozsahu stručné, ale reaguje na zistené skutočnosti, ktoré v priebehu vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa boli osvedčené. Zároveň ešte poukazuje na dôvody, prečo zrušil vyživovaciú povinnosť navrhovateľa k 27.2.2014, kedy bola navrhovateľka vylúčená z dennej formy štúdia na vysokej škole. Zistil jej schopnosť samej sa živiť, majetkové pomery, úhrady, odvody zákonného poistenia vo vzťahu k sociálnej poisťovni a na základe toho vo veci rozhodol. Nie je teda možné konštatovať, že toto rozhodnutie postráda úplne zistenie skutkového stavu. Vyplýva to z toho, že navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu 5.8.2013, nie 14.3.2013 ako to tvrdí pri svojom odvolaní. Návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa posudzoval súd prvého stupňa rozhodujúcimi skutočnosťami v čase, kedy návrh podal, teda od 5.8.2013. Odporkyňa predložila vo svojom vyjadrení z 18.9.2013 potvrdenia o tom, že 1.9.2013 začala študovať na dennej forme vysokoškolského štúdia na H. univerzite v V. a zároveň pokračovala v externom štúdiu na I. škole medzinárodných a verejných vzťahov v K.. Po zisteniach o tom, či od podania návrhu riadne ďalej až do rozhodnutia vo veci samej študuje súd prvého stupňa zistil, že po 27.2.2014 neštuduje dennou formou na vysokej škole, konkrétne na H. univerzite v V. pre vylúčenie odporkyne zo štúdia. Zistil, že je majiteľkou nehnuteľností, kat. úz. K., tak bytu ako aj garáže a k tomuto obdobiu zrušil vyživovaciú povinnosť navrhovateľa.

Za daného stavu odvolací súd sa domnieva, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutočnosti od podaného návrhu do rozhodnutia vo veci, ktoré boli rozhodujúce, preto či sú splnené podmienky zo zákona o rodine, na ktoré vo svojom rozhodnutí a citoval konkrétne ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ale aj ustanovenia § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine. To znamená, že rozhodnutie obsahuje tak zistenia skutkové ako aj právne a záver, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa od príslušného obdobia, teda od vylúčenia odporkyne zo štúdia na Vysokej škole v dennej forme je absolútne dostatočné a z týchto dôvodov aj vecne správne.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že to že navrhovateľ nemal úspech v odvolacom konaní a odporkyňa sa k veci nevyjadrila a náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd žiadnu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.